

خوشکه کم

خوشم نازانم بوجی قهت له گېرانه وهی
حیکایه ته خوشکه کم بیزارنايم؟ چل
سالی خشته من روژانه نم حیکایه ته بؤ
خهک ده گېر مه وه، که چی هیشتا پیموایه

له یادناچیتسه وه، زامسی
ماناواوی نهو قهت له
ناخما ساریژنابن، چل
ساله من بهو ژانه وه
ده تلیمه وه، شهوانه خهوی
پیوه ده بینم و قسهی له گهل
ده کم که چی واسرم پاک
سپی بوو بؤ یه کجاریش
به دیداری شادنه بوومه وه.
من وه دووانه
بووین، له ژیر یهک لیفهدا
ده خه وتین، پیکه وه
ده گریاین پیکه وه قاقامان لیده دا، پیکه وه
میزمان به خوماندن ده کردو دوشه که که مان
ته رده کرد، تا گه وره بووین که س لیکسی
نه ده کردینه وه، به لام هر که پر باخه لمان
کرد له مکه، که ورده ورده که وتین
دلدارسی ئیدی خاله جیاوازه کانی
نیوانان ریزکران، به ویان دهوت هارو
به من فقیر، به ویان دهوت روودارو به من
شهرمن، من به نابرو وه بئ نابرو، من
بیدهنگو وه زوریلئی، نهو به نالوش و من
خاموش، له راستیدا نم جیاوازیبانه هر
باوکم و براکم دروستیان کردبوو، دهنا
من هیچ جیاوازیبکم له نیوان خوم وه ودا
به دی نه ده کرد، نهو نه بییت نهو هه موو
شته کانی ناشکرابوون و من له ژیره وه
بربووم. چند مانگی بوو وه شیت بیوو،
که گویم لیسو هه میشه باوکم و براکم
به دزیسه وه ته گبیریان لیده کرد چی
لیکسه و چون خویان له خزمه تکرندی
قوتار کهن؟ دایکم چند سالی بوو
مردبوو، باوکم به نیازبوو من بدات به ژن بؤ
خوی به لام خوشکه کم کوسپی بوو،
شهویک گویم لیسو براکم و تی (با
بیکه من به قوربانی فیشه کن) باوکم و تی
(نا، نا قهتل ناکه م ملی خوم، خه یالیکسی
ترم هه یه) به یانیه که زو سواری
ئوتومبیلکیان کرد، به رله وهی بکه ونه پی،
ته ماشایه کی کردم، زه رده خه نه یه کی
بیگه رد له سهر لیوه کانی بوو، ده تگوت
ده یبهن بؤ سهر شای، ئیدی هر گیز نهو
بزه یه نه دی وه، چل ساله به شوین نهو
بزه یه ودا ویم، نهو به یانیه که بردیان

میرده کم لیم تیناگات

روژانیک زور له سهرخو خوراکیربووم
(40) ساله خیزاندارم و چوار منالم
پیکه باندوه یه کیکیان له مالی خویدا یه
نهوانی که شم له خویندنان، له سهر
سه ختترین باری ژبانمدا سهر بریزو
نازایانه به روه پووی هاتووم و هیمنی

مال و منالم له سهر
حسابی میشکم
له ماوی نم
(35) ساله ودا
راگرتووه،
به لام چند
سالی که
تووشی
نه خوشی
شه کره بووم
، نه وهش
زور
ناپه حه تی

کردووم که چی له گهل نه مانه
هه موویدا و خوبه خشیه گوره یه
به جوانی و ته منهی خوم داومه بؤ
مال و منالم که کم، میرده کم پی نازانیت و
چاپوشی له توربوون و هله چوونم ناکات،
نهو سوور ده زانیت من وانه بووم، به لام
به قسه ره قه کانی زور بریندارم ده کات، پیم
ده لیت هه نازدار من هیشتا هر گه نجم
نه گهر توش خه ریکی خوت نه بییت و دست
به خوتا نه هیئیت نهوا ژنت به سهر دینم،
کیشه که ش له وه دایه من خوم زور هه ست
ناسکم نهو نه خوشیه شم کاری کردو ته
سهر ته ندروستیم و شیهومی تیکداوه و
زووتر به ره و ته منهی بردوم، نه مهش
جاریکی تر له هه ست ناسکیمی
زیاد کردوه، هه بویه هه ره شهی ژن
هیثانه وهی زور بریندارم ده کات، ده شزائم
به راستی نیبه و هه روا به ناسانی دست
له پیکه وه ژبانی (40) سال هه لنگریت،
به لام کاتیک باسی گه وره بوونی ته منه
به سهر چوونم له گهل ده کات، ژنیتیم
ده رو خینیت.

ژنه کم لیم تیناگات

جان ژنه کم جوانبوو، ریکوپیک و
هه ردم دم به پییکه بن، له سهرخو هیمن
له ناخوشترین قوناغی ژباندا خوراکیربوو
هر نهو بوو هیزی ددها به نیمه، به لام نهو
چند سالی که له وه تی تووشی نه خوشی
شه کره بووه به ته او وه تی باری دهررونی
تیکچووه له گهل له خه وه هله ده ستیت
دهنگه دنگی دیت له مال که دواو، چچو کترین
داواکاری سوورهی ده کات و پیسی
هه لده جیت، هیچ کوئ به خوی نادات و
خوی ریک ناخات و جلی جوان له به رناکات
وهک جاران، هه ره له خویسه پیمدا
هله ده شاخیت، نه گهر بیده نگیش بییت
به ته نه دا دهنیشیت، که داوای لیککم
بچیته ده ری بؤ مال لیک بؤ مال خزمیک،
پاسا دینیتسه وه به بونهی نه خوشی و
ناپه حه تییه وه.

منیش له گهل نهوانه هه موویدا
خوشمه رویت خه م بهو باره ناپه حه تی
ده خوم، من پیویستم به ژنیکسی به هیزو
خوراگر هه یه وهک جارانی، تانه ته منهی
ماوما به هیمنی و دانه وای بیبه یه سهر
نهو تیناگات، که ده لیم ژن دینم هه بیسته
هائیدم بؤ چاکبوونی نهک زیاتر
توره بییت، من نازانم چون دواي نهو هه موو
ساله به گالته یه کی واپروا ده کات.

نه میش تووشی مه نیوسی و هه رهس و روخانی ده کات
ئیدی گو شه گیر ده بییت و به ره به ره باری ته ندروستی
جهسته یی تیکده جیت.

نیمه بیگومان ته نها باسی نهو ژنانه مان کرد که
که سایه تییان لازوه و باری نابوروی و کومه لایه تییان
ناپکه و توانای بهرگریان له خویان نیبه، به لام چندین
ژنیش هه یه به هوی به هیزی که سایه تییان و توانای
بهرگریان له خویان ده توانان نازایانه و مه ردا نه به رامبر
کیشه که یان بووه ست و ژبانی خویان دابین بکه و ریگه
نه دهن به هیچ که سیک بیان چه سینیتسه وه نه خه وه پلان
بؤ پاشه پوژی خویان داریژن، نایا به شووکردن، یان
خویندن یان کارکردن یان هر ریگه یه کی تر بؤ
سه لماندی خودی خویان، هه روه ها هه ندیکیان به هوی
باوک و برایی چاک یان دایک و خوشکی دلسوز پشتگیری
ده کردن و زالدین به سهر هه موو کیشه کانیاندا.

محمه د کریم

به اندکرا و له مال دهرناچیت و ده بییت کاره که ری تی
براکانی و منالی براکانی بکات، ده بییت هه میشه چاپوی
له وه بییت که که سیکی روژیک قاتی جلی بؤ بکرت یان
شتیکسی خوی به خیر بداتی، نه مهش بیگومان چندین
گریی دهررونی له ناخی ژنه که دا دروستده کات وهک
هه ست به ترس و بیژنه وای و هه روه ها هه ست به که می
واته هه ستده کات که له خه لکی تر که مته ره، نه مانه ش
دیمان ژنه که به ره و دل پراوکی و شپزیهی و خه مکیکی
ده بات.
کیشه که لیژده ناوه ستیت به تاییه تی نه گهر ژنه که
له پاش ته لاقدانی ده سله لاتی خوی که وه ته ده سستی
باوه ژنیکسی پیلان گبیر یان براژنیکسی بیره م یان
باوک و براییه کی بئ سوژ که له بر سوودی تاییه تی خویان
ریگه ی شووکردنی لیده گرن، نه گهر یه کیکی باش لئی
هاته پیشه وه یان هه ولده دن به هر شیهویه که به شووی
بؤ نه وهی نم ژنه ته لاقدراوه یان له کولیتسه وه، نه نجامیکی
خرایی تری ته لاق نه وه یه که رهنگه ژنه که هه ست
به تاوانباری بکات و لومه ی خوی بکات که وا خوی
به خوی کرد به هوی ته لاقدانی له بر هه لسوکه وت و
خوپره و شتی خوی ئیدی تووشی په شیمانی ده بییت،
به لام که راهت و کبریانی ریگه ی نادات نم هه سته
ده بریت و نه میش پتنگ ده خواته وه له ناو دلیداو ده بیته
هوی دروستبوونی به دخویی و هله چوون و به بچووکترین
شت ده ته قیته وه، له لایه کی تره وه رهنگه له به رنه وهی که
خوی به سهرکه وتو نازانیت له ژبانی خیزانی خویداو
به هوی نم نه زمونه سهر نه که وتوه وه تووشی رق و کینه
له خوی بییت و بیر له خوکوشتر بکات وه یان رق په یدا
بکات به رامبر هه موو پیاویک و جاریکی تر قایل نه بییت
به که سی تر نه گهر که سه که زور باشیش بییت.
ته لاق به ته نگه یه که دانه نریت له ژبانی مروقتدا
به تاییه تی نهو مروقتی که خوی پیشتر کیشه ی
دهررونیسی دیکه ی هه بووه له به رنه وه نهو ژنه که
له مه پییش نه خوشی دهررونی گرتووه و چاکبوتسه وه
رهنگه پاش ته لاقدانی هه مان نه خوشی و به هه مان شیوه
یان به شیهویه کی تر سهره لیداته وه پیویستی
به چاره سهر هه بییت له لایه ی پزیشکی تاییه تی یان
له نه خوشخانه ی تاییه تی، یه کی که له با به ته هه ره
هه ژنه که نهو ته لاقیه که له نه نجامی ژن به ژن
رووده ات و ژن و میردیک که به یه که رازین و رهنگه
زور به خوشی برین له یه که دکرینه وه هه ر
له به رنه وهی جوته که تر به یه که وه ناگوچین،
لیژدها هه موو نه نجامه خراپه کان رووده ات و بگره
زور به خه ستیش، چونکه نه مه زولمیکسی
ناشکرایه که له جوته دکریت و مروقتی هه ست
به مه غروری ده کات، به لام ده سله لاتی نیبه و

کاریگری ته لاق له سهر ژن

برادریش پیکه وه بژین و نان و خوی بکه و یته نیوانیان
ده بییت نه گهر له یه که تراژان بیری یه کتر بکه و هه ست
به بوشایه که بکن له ژبانیاندا، نم بوشایه ش به چندین
شیوازو دهر برین له خوی ده کات وهک بیژاری و دل تنگی و
هه ندی که جاریش نیش و نازاری سهر و پشت و
ماسولکه کان. هتد.

نه گهر مناله کان له دایکیان دورخرانه وه ریگه یان
پیته دات سهر دایک بکات یان نهوان سهر دانی بکه و نهوه
کیشه که گه وره تر ده بییت، به پیچه وانه شه وه نه گهر
مناله کان له گهل دایکیان بوون و باری نابورویان
خراپوو یان مناله کانی به دایکیان جله و نه دکران و
پیاویک نه بوو رینمایان بکات یان ته نانه ت گوئیان
راکیشیت، نهوه دیسان بیژاری و خه موی لای نهو ژنه
دروستده بییت، موره کومه لایه تیبه زالمه که ش له ویوه
بووه ستیت، هه موومان دهرناچین کومه ل چوون ته ماشای
ژنی ته لاقدراو ده کات، نه گهر له فهرانگه و
خویندنکه و شتی و ابیت نهوا هه ندی که
له درنده دهرروون نزمه کان ته ماحی
سیکی لیده که و به چندین شیوه
هه ولده دن بیخه له تین و نابرووی
به رن، نه گهر له مالمیش بوو
به تاییه تی له ناو کومه لکه یه کی
خیله کی دا نهوه ئیتر وهک

د. نزار محمه د سهدا

ته لاق یه کی که له وشتانه ی که خوی گه وره ریگه ی
داوه که روودات، به لام خوشی ناویت (ان ابغض الحلال
عند الله الطلاق) بیگومان هه ندی که جار ته لاق ره حه ته بؤ
مروقت، چونکه مروقتیک له هاوسه ریک رزگاره ده کات که
ژبانیان پیکه وه مه حال بییت، به لام به راستی نه مه زور
ده گه نه.

زوریی نه نجامه کانی ته لاق خراپین و کاریگری
خرایی هه یه له سهر ژن و پیاوو مناله کان و ته نانه ت
دایک و باوک و خوشک و برایی نم ژن و پیاوو، هه ریه کی که
له وانه ی باسکرند به شیویه که ته لاق ژبانیان لیده دات.
له به رنه وهی نیمه لیژدها مه به ستیمان ژنه که یه باسی
نه نجامه کانی ته لاق له سهر ژن ده کین، بیگومان نه میش
په یوه ندی به چند خالی که وه هه یه وهک ته منهی ژنه که
له کاتی ته لاقداند هه روه ها ماوهی ژن و میردایه تیان و
بوونی منال له نیوانیاندا هه روه ها نایا په یوه ندی
ژنه که له گهل مالی باوکی چوون بووه نایا کاتی خوی
به ویستی نهوان شووی کردوه وه هه روه ها نایا نم
ژنه له پووی نابوروییه وه نه توانیت خوی برینیت و باری
ته ندروستی چونه.

خالیکسی زور گرنگ نه وه یه که نایا
که سایه تی ژنم ژنه لازه یان
توند و پته وه نایا پییش نه وهی ته لاق
بدریت چوون رووه پرووی ته نگه کانی
ژبانی دیووه وه، نایا دهرروخا یان
به نازایی به رامبه ری رووداره کان
ده وستا، نه وهی گرنگیشه نایا
له مه پییش نم ژنه هیچ دوو چاری
نه خوشی دهررونی بووه یان نا،
نه گهر له ویرسپارانیه کی که کردمان
وردینه وه ده توانین باسی نه نجامه
خرایه کانی ته لاق به وردی بکه یان،
جاریک ناشکرایه له هه موو جیهاندا که
نه خوشی دهررونیسی به گشتی و
خه مکیکی به تاییه تی هه روه ها
خوکوشتر ریژه یان زیاتره له ناو
ته لاقدراوه کان له هه رددو ره گه زه که داو
هه روه ها مه ی خواردنه وه و نیدمان
له سهر مه ی دهرمانه سپکره کان
له نیو نم خه لکانه دا زوره.
بیگومان نه گهر دوو مروقت وهک